

ומתריצין: **הך סיפא**, לא מדובר בה בבהמת קדשים, אלא **אתאן לבהמות חולין**. הלכך, אמרה המשנה ששתיהן עולה.⁽¹⁵⁾ אלא שהאחת תעלה לנדרו, והשניה תמכר לחייבי עולה.

ולפי המסקנא, מחולקת המשנה לשלשה חלקים: רישא, מציעתא וסיפא.

הדין הראשון לגבי בכור "ילדה זכר יקרב עולה", מדבר בבהמת חולין. הדין האמצעי, "אם נקבה זבחי שלמים, ילדה נקבה תקרב שלמים", וכן המשך המשנה "אם זכר עולה ואם נקבה זבחי שלמים — ילדה זכר ונקבה הזכר יקרב עולה, והנקבה תקרב שלמים" מדובר בבהמת קדשים. והסיפא "ילדה שני זכרים, אחד מהן יקרב עולה והשני ימכר לחייבי עולה. ילדה שתי נקבות, אחת מהן תקרב שלמים והשניה תמכר לחייבי שלמים", מדובר בבהמת חולין.⁽¹⁶⁾

שנינו במשנתנו: **ילדה טומטום ואנדרוגינוס — רבן שמעון בן גמליאל אומר: אין קדושה חלה עליהן**.

מלשון "אין קדושה חלה עליהן" משמע כה-א שאינה חלה כלל, ואפילו אם האם היתה בהמת קדשים, לא חלה על הטומטום ואנדרוגינוס אפילו קדושת האם.⁽¹⁷⁾ ועל כך דנה הגמרא:

אמאי אין קדושה חלה עליהן? הלא קדושים הם משעת יצירתן במעי אמן, וקדושתן מכח האם תופסת כל מקצת ומקצת שנוסף במעי אמן, עוד לפני היותן בעלי מומין?⁽¹⁸⁾ ובשלמא⁽¹⁹⁾ אם היתה בהמת חולין, ניחא, שאין קדושת הפה של המקדיש חלה עליהן, כיון שאין דעתו להקדיש אלא זכר ונקבה ולא טומטום ואנדרוגינוס. אבל, אם היתה האם בהמת קדשים, למה לא תחול עליהן

השני לחייבי עולה. אבל לפי ביאורנו על פי רבינו הברטנורא מבואר היטב שעיקר הקושיא הוא על דמיו.

15. וכתב רש"י במשנה: על שניהן חלה קדושת עולה, דהא קאמר "אם זכר יהא עולה". ומוסיף השיטה **מקובצת** [אות יא] "דכל הראוי למזבח אינו יוצא מידי מזבח". כלומר, לשיטת רש"י, אכן הקדיש את שניהן, אלא שאחד מהן הוא לנדרו והשני ימכר לצרכי עולה.

אבל רבינו גרשום [וכן הוא בשיטה מקובצת בהשמטות] כתב, ששניהם קדושים מטעם ספק. וזה לשונו: וכיון דלא ידעי על איזה זכר מינייהו אמר עולה, הלכך, שני ימכר לצרכי עולה. ועיין שם בשיטה **מקובצת** שגריס כן בלישנא אחרינא בגמרא. ועיין רש"י.

16. על פי ברכת הזבח והרש"ש. והצאן קדשים מבאר סיפא זו "ילדה שתי נקבות — אחת מהן תקרב שלמים והשני תמכר לחייבי שלמים" בבהמת קדשים. והרש"ש אינו מסכים אתו. כי אם כן, למה ימכר השני לחייבי שלמים ודמיו חולין?

17. והטעם שלא שנאה התנא עם המציעתא, כתב התוס' **יום טוב**, משום שלא רצה להפסיק במחלוקת רבן שמעון בן גמליאל עם בר פלוגתיה.

18. כן כתב רש"י. אבל רבינו גרשום מפרש: לפני שניכר בהם שהם טומטום ואנדרוגינוס.

19. מבואר על פי תוס'.